

РЕШЕНИЕ

№ 7602

гр. София, 16.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9974** по описа за **2021** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба на И. З. Н. против решение № 20164150/28.07.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 8143/2020 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление № 18-4332-015579/14.08.2018 г., издадено от началник отдел към СДВР, отдел "Пътна полиция". Наведени са доводи за неправилност на решението, поради постановяване му в нарушение на материалния и процесуален закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2, във връзка с, ал. 2 от НПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Твърди се, че мотивите в оспореното решение за потвърждаване на наказателното постановление са в разрез с фактическата обстановка и събрания доказателствен материал. Изтъква се, че от представената в съдебното производство съдебно-химическа/токсикологична експертиза, категорично се установява, че в кръвта на касатора липсват наркотични и упойващи вещества, както и алкохол, поради което и не е налице състава на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Претендира се да бъде отменено решението на районния съд и постановено ново, с което да бъде отменено наказателното постановление.

Ответникът - СДВР-отдел "Пътна полиция" не изразява становище по касационната

жалба.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, след като се запозна с касационната жалба и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното: Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 18-4332-015579/14.08.2018 г., издадено от началник отдел към СДВР - ОПП, с което на основание чл. 174, ал. 3 от ЗДвП на И. З. Н. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, за извършено административно нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Въз основа на събраните по делото доказателства, от фактическа страна е установено, че на 19.07.2018 г., около 15:15 ч. в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], И. Н. управлява лек автомобил Хюндай с ДК [рег.номер на МПС] и в района на №55 участва последователно в ПТП с автомобили със следните ДК№: С 0733 МН, СА 0772 ВТ, СА 9284 ВН, СА 1864 ВН, СА 3122 РХ, СА 9434 МА, СВ 1918 ВК, С 6710 МР, ВТ 683 КМ и СА 1157 МВ. Местопроизшествието е посетено от екип на ОПП-СДВР. Н. отказал да бъде изпробван за алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер и за наркотици и упойващи вещества с Д. тест. Издаден е талон за медицинско изследване № 0025495 за МБАЛ "Св. А.", в който Н. собственоръчно е написал „отказвам“. Съставен е Акт за установяване на административно нарушение № 429340/19.07.2018 г., като деянието е квалифицирано като нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Въз основа на него, при пълна идентичност на описаното нарушение, е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред Софийския районен съд, с което е ангажирана административно наказателната отговорност на касатора на основание чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице от обективна и субективна страна е извършило визираното в наказателното постановление нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Произнесъл се е и по наведените от жалбоподателя доводи за пороци в съдържанието на АУАН и наказателното постановление.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Съдебното следствие в хода на първоинстанционното производство е проведено

обективно, всестранно и пълно. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство.

С оглед на това, изложените правни изводи в обжалваното решение напълно се споделят от настоящия касационен състав. При постановяването му не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 348, ал. 3 НПК, които да обосновават отмяната му. Районният съд е проявил необходимата активност за всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, като е събрал относимите писмени и гласни доказателства. Процесуалните права на страните не са били ограничени. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата по делото.

По съществуването на спора, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, Софийският районен съд правилно е установил, че от субективна и обективна страна санкционираното лице е осъществило състава на нарушението по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, като е отказало да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване на употребата на алкохол или упойващи вещества. Разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП е едновременно санкционираща и предписваща правила за поведение. За възникването на отговорността по нея не е необходимо да са налице кумулативно посочените в същата обстоятелства: водачът да откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство и да не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му. Предвидените в нея фактически състави на административно нарушение са в условията на алтернативност. Достатъчно е водачът да откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващо вещество, за да бъде ангажирана неговата административно наказателна отговорност на основание чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. В случая са изпълнени и двата алтернативно предвидени състава. И. Н., освен че е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за употреба на алкохол или друго упойващо вещество, не е изпълнил и предписаното му медицинско изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му.

Неоснователно е възражението, че от представената в съдебното производство съдебно-химическа/токсикологична експертиза, категорично се установява, че в кръвта на касатора липсват наркотични и упойващи вещества, както и алкохол. Както правилно е посочил въззивният съд биологичните проби са дадени във ВМА-С. на 20.07.2018 г. в 12:25 часа, на основание талон за медицинско изследване с бл. №0025403, докато талонът за медицинско изследване, издаден за нуждите на настоящето производство е с бл. №0025495, според който лицето е следвало да се яви за медицинско изследване в МБАЛ „Св. А.“ – С. до 40 мин. (до 19:10 часа), считано от неговото връчване на 19.07.2018 г. в 18:30 часа. Отделно от това, в цитирания талон за медицинско изследване касаторът писмено е удостоверил отказа си да даде биологичен материал за химико-токсикологично изследване. В тази връзка, напълно се споделя изводът на Софийския районен съд, че освен направения категоричен отказ да бъде тестван с техническо средство за установяване на употреба на алкохол и наркотични/упойващи вещества в хода на извършената проверка, И. е отказал да даде проби от кръв/урина за медицинско изследване, с което е осъществил състава на вмененото му административно нарушение.

По изложените съображения, касационният съд счита, че спрямо обжалваното решение не е налице което и да е от касационните основания по чл. 348 от НПК, които да налагат неговата отмяна.

Предвид това, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20164150/28.07.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 8143/2020 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.